

dem end den, hvortil de er indrettede, ligesom de ikke må benyttes til opbevaring af varer, som kan meddele levnedsmidlerne generende lugt eller smag, eller iøvrigt benyttes til formål, der kan medføre eller fremskynde, at levnedsmidlerne bliver fordærvede eller på anden måde utjenlige til at fortæres.

Stk. 4. Opfylder lokalerne ikke disse betingelser, kan sundhedskommissionen påbyde, at virksomheden skal ophøre, indtil lokalerne er bragt i overensstemmelse med de nævnte betingelser.

Stk. 5. For stadepladser, køretøjer og fartøjer, hvorfra de i § 4, 1. stk., 1. og 2. pkt., særligt nævnte arter af levnedsmidler forhandles, kan der af indenrigsministeren gives nærmere regler efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart.

Stk. 6. For anlæg, der helt eller delvis benyttes til opbevaring af levnedsmidler, der er bestemt til salg, samt for anlæg, i hvilke levnedsmidler opbevares for flere af hinanden uafhængige forbrugere, kan indenrigsministeren efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart give særlige regler.

Stk. 7. Indenrigsministeren kan efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart for bestemte arter af de i § 4, 1. stk., omhandlede virksomheder udfærdige særlige regler om de i nærværende paragraf omhandlede forhold, ligesom indenrigsministeren — eller sundhedskommissionen efter ministerens nærmere bestemmelser — i undtagelsestilfælde kan tillade lempelser fra bestemmelserne i nærværende paragraf. Endvidere kan sundhedskommissionen tillade lempelser for sådanne butikslokalers vedkommende, hvor omsætningen af de i § 4, 1. stk., 1. pkt., særligt nævnte levnedsmidler udgør en ringe del af forretningens samlede omsætning, eventuelt på betingelse af, at disse varer på betryggende måde holdes afsondret fra forretningens øvrige varer, ligesom sundhedskommissionen for de ved lovens ikrafttræden bestående virksomheder kan tillade lempelser fra bestemmelserne i nærværende paragraf for et tidsrum af ikke over 3 år fra lovens ikrafttræden.

§ 6.

Stk. 1. I lokaler og på steder, hvor der sker tilvirkning af levnedsmidler i salgøjemed, eller hvor sådanne levnedsmidler opbevares, behandles, transporteres eller sælges, må der ikke forefindes noget levnedsmiddel, der rammes af det i § 2 angivne forbud. Ej heller må der de pågældende steder forefindes giftige stoffer, som er opført på de i lov nr. 34 af 28. februar 1931 vedføjede lister I og II, samt forbindelser og præparater af disse, der er i besiddelse af de pågældende stoffers giftige egenskaber. Fornævnte giftige stoffer kan dog, når sundhedskommissionen samtykker deri, eller når det er påbudt eller tilladt i lovgivningen eller ved administrative bestemmelser, anvendes til rensning eller desinfektion eller lignende på de nævnte steder. Endvidere kan handlende, der forhandler de i § 5 i lov nr. 34 af 28. februar 1931 omhandlede gifte, opbevare disse på den i loven og de i medfør af denne udfærdigede bestemmelser foreskrevne måde.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at der i lokaler, hvor erhvervsmæssig tilberedning af levnedsmidler finder sted, ikke må opbevares sådanne stoffer, som det i henhold til § 12 er forbudt at anvende ved fremstilling af de pågældende levnedsmidler.

§ 7.

Kar, redskaber, maskiner, indpakningsmateriale, flasker, dåser, glas, krukker og anden emballage, som forefindes i de i § 6, 1. stk., nævnte lokaler m. v., eller som iøvrigt kommer i berøring med levnedsmidler, der er bestemt til salg, skal være af sådant materiale og sådan beskaffenhed samt i en sådan tilstand, at levnedsmidlerne ikke kan forurennes eller skades derved. De nærmere regler herom fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart.